

og at det for saa vidt har større Rækkevidde. Det skal jeg ogsaa indrømme, men for mig stiller det sig som naturligt, om man paa alle Omraader vilde betale fuldt ud uden Hensyn til Fridage, der kunne indtræffe, eftersom Folk jo dog ogsaa skulle leve paa disse og næppe har mindre Udgifter paa saadanne Dage end paa Arbejdsdage. Det tredje Spørgsmaal, jeg gerne vil omtale, henvender sig til den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Der har i de senere Aar inden for den lærde Skole eksisteret en Forening, der hedder de lærde Skolers Lærerforening. Denne Forening har virket derved, at den en Gang aarlig har samlet den lærde Skoles Lærere til Drøftelse af saadanne Forhold og Spørgsmaal, der vedrøre Skolens Tilstande og Fremtid. Til disse Lærermøders Afholdelse har man efter den praktiske Erfaring, man har høstet, ikke kunnet finde andet Tidspunkt end den lille Efteraarsferie, som Skolerne have omkring Oktober Flyttedag. For at Lærerne imidlertid skulle kunne samles, er det nødvendigt, at denne lille Ferie bliver forøget med en Dag, og man har derfor ogsaa i Aar anmodet den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*Sthyr*) om at forøge Ferien med 1 Dag. Men samtidig med, at Ministeriet har indrømmet, at de Skoler, der ligger paa den anden Side af Lille-Bælt, for i Aar kunde faa denne Dag tillagt Ferien, hvis det behøves, udtaler det, at man ikke oftere af Hensyn til Lærermøderne agter at forlænge Ferien. Jeg tror, det er en upraktisk Tankegang ikke at ville tage saa meget Hensyn til Lærernes Forhandlinger om Landets Skolevæsen, at man vil ofre en eneste Dag om Aaret derpaa. Der henvises i Ministeriets Skrivelse til, at man bør henlægge det nævnte Møde til de ordinære Frier, men det er ifølge de praktiske Erfaringer umuligt. I Paaskeferien, fordi den væsentlig bestaar af Helligdage, i Pintseferien, fordi Eksamen da staar for Haanden og giver Lærerne en hel Del Ekstraarbejde, Sommerferien er ikke egnet til at samle Mennesker i, og tager man Juleferien, vil det medføre en Risiko, idet Lærerne af Vinterforhold kunde afskæres fra at komme hjem i rette Tid. Der bliver saaledes ikke anden Tid tilovers end Efteraarsferien, som i alle Maader er egnet til at samle Lærerne. Naar Ministeriet har ment, at ikke en Gang en enkelt Dag bør ofres for denne Sag, tror jeg, det maa ligge i en noget for lav Vurdering af, hvad Betydning disse Møder have. Det kan ikke nægtes, at der er en Fare for,

at Lærerne, der sidde spredte rundt om i Landets Købstæder, forsumpe, aandelig stagnere, hvis de udelukkende henvises til at gøre deres daglige Gerning uden nogen Sinde at kunne lukke Vinduet op til de større Forhold, til Virksomheden i Landet over. Lige over for denne Fare har det sin Værdi at kunne samles med Kammerater og forhandle, hvad der er af fælles Interesse for det hele Skolevæsen, ligesom disse Møder ogsaa er den eneste Løjlighed, ved hvilken de samlede Lærere ved de lærde Skoler have Adgang til at forhandle med selve Undervisningsinspektionen, ja, til sine Tider endogsaa til at se Undervisningsministeren i deres Midte og for saa vidt til at træde i direkte Forhold til ham. Og ikke blot bidrage Forhandlinger af denne Art til at holde Sansen for Skolen og dens Udvikling vaagen, men de have i Virkeligheden ogsaa ført til praktiske Resultater. Der er paa disse Møder blevet forhandlet f. Eks. om Historieundervisningen. Man har gjort Indstilling om, at den forberedende Skole skulde give en kortfattet Oversigt over hele Verdenshistorien. Man har foreslaaet, at den nyeste Tids Historie skulde indføres i de højere Klasser i de lærde Skoler. Disse Henstillinger ere senere blevne godkendte ved ministerielle Skrivelser og paalagte Skolevæsenet til Gennemførelse. Man har forhandlet om Sprogundervisningen, særligt fra et nationalt Synspunkt, og har henvist til Ønskeligheden af, at man ikke overhørte den Bestemmelse, der ogsaa giver Adgang til Undervisning i Svensk i Skolerne, og derefter har Undervisningsinspektionen i sin Redegørelse taget dette Punkt op og hævdet dets Betydning. Man har drøftet mange andre Spørgsmaal, bl. a. den enkelte Skoles Ret til at virke efter sin Individualitet, og lignende Spørgsmaal, der baade kunne have aabnet Blikket hos Lærerne og have bidraget til den administrative Ordning af Sagerne. Følgen af den Bestemmelse, som Ministeriet i Øjeblikket har truffet med Hensyn til Ferien, er den, at disse Møder blive en Umulighed for Fremtiden. Allerede i Aar har det Møde, der var indvarslet, maattet aflyses, fordi det ikke har været muligt at samle Lærerne inden for det Dagetal, som her er Tale om. Naar der i Ministeriets Skrivelse staar, at Lærerne paa Sjælland og omliggende Øer ville være i Stand til uden Forlængelse af Ferien at have fuldt Udbytte af Møderne, er det ikke Tilfældet, idet de i ethvert Tilfælde ere afskaarne fra det Møde under en noget friere Form, som afslutter disse Forhandlinger, og ved hvilket